

זוכרת אני את ששוכחת
שוכחת אני את שזוכרת
פני משתנות קולי ותנועותי
לרגע הייתי ואינני עוד

אם אני לעצמי
או מי היא אימי

אלת הזיכרון נולדתי
וממני בקעו באונס והתעללות
תשע המוזות
ששומרות עלי
מפניו
מפניהם
מפני

לרגע אני קליופה בעלת הקול הנעים שרה שיר
מנחם שירגיע את הזעם וההרס העצמי
ודמעותי זולגות מתוכי

לרגע אני קליאו
שרה את זיכרוני
נשבעת שלעולם לא אשכח
את הזוועות
מדברת בשירה ומתקשה להיות

לרגע אני ארטו
מדברת אהבה ונחמה
מנסה להשקיט ללא מילים ללא שפיטה רק
להקשיב למנגינה ולנשום לתוכה

לרגע אני יוטרפה
מסוגלת להניח לכאב בצד להתחבר להנאה
ולשקוע אל תוך השקט
ולו לרגע אחד

לרגע אני מלפומנה מקהלת
ילדות בתוכי צווחות בוכות ומתחננות על
נפשם
מלאות כעס רוצות נקמה

לרגע אני פוליהימניה מזמרת דברי תורה
מתנחמת ובמבט השמיים
אל האל הנצחי הגדול והרחום מבקשת
רחמים

לרגע אני טרפסיכורה נעה בגלים בין עבר
הווה ועתיד
משחקת את המשחק של החיים
לעבוד להתקדם להשתקם

לרגע אני תאליה
ילדה קטנה ועליזה
מתחברת לקטנות שבתוכי
מחפשת מקלט מוגן ואם שתגן עלי

לרגע אני אורניה
מביטה אל השמים
מאמינה בגורל ביקום בכוכבים
מנסה להתמלא בתקווה שעתידה מתבהר

ובכל הזמן הזה
הנחתי ראשי והלכתי לישון
בבוקר אקום כשנפשי מעורערת
עוד לילה חסר מנוחה
וכולם מוחים כפיים ואומרים את נפלאה
איזה תהליך עשית
וכמה התקדמת
ואני?

זוכרת את ששוכחת
שוכחת את שזוכרת